

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Европейска Заповед За Запор На Банкови Сметки](#) > Portugal

Европейска заповед за запор на банкови сметки

Португалия

Португалия

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за запор на банкови сметки

В съответствие с компетентността на съдилищата, основана на стойността на иска и областта на правото, както е определена в Закона за организацията на съдебната система ([Закон № 62/2013 от 26 август 2013 г.](#)), съдилищата, компетентни по процедури за европейска заповед за запор, са следните (по дела в съответната им област на компетентност):

- Централни граждански отделения (*Juízos Centrais Cíveis*);
- Местни граждански отделения (*Juízos Locais Cíveis*) и отделения с обща компетентност (*Juízos de competência genérica*);
- Отделения по семейно право и право за непълнолетни лица (*Juízos de família e menores*);
- Отделения по трудово право (*Juízos do Trabalho*);
- Отделения по търговско право (*Juízos de Comércio*);
- Отделения по принудително изпълнение (*Juízos de Comércio*);
- Съд по право на интелектуалната собственост (*Tribunal da Propriedade Intelectual*);
- Съд по конкуренция, регламентиране и контрол (*Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão*);
- Съд по морско право (*Tribunal Marítimo*).

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Колегия на правните консултанти и съдебните изпълнители (*AOrdem dos Solicitadores e Agentes de Execução — OSAE*).

Rua Artilharia 1, n.º 63

1250-038 Lisbon, PORTUGAL

Тел.: (+351) 213894200

Факс: (+351) 213534870

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

В националното право са предвидени следните методи:

- Задължението за всички банки в Португалия да разкриват дали длъжникът има сметка при тях (член 14, параграф 5, буква а);
- Информационният орган има достъп до съответната информация, съхранявана от публични органи или администрации в регистри или по друг начин (член 14, параграф 5, буква б).

Тези методи са предвидени в член 749 от Гражданския процесуален кодекс (Código de Processo Civil) и са уредени в член 17 от Министерска наредба (Portaria) № 282/2013 от 29 август 2013 г., в действащата към момента нейна редакция.

За да има компетентният орган (Орденът на адвокатите и съдебните изпълнители, OSAE) достъп до информация относно съществуването на банкови сметки в Португалия, трябва да се изпрати искане до Националната банка на Португалия. В Португалия тези искания за информация могат да се направят само като се използва данъчният идентификационен номер (ДНИ) на длъжника или неговият идентификационен номер на юридическо лице. За да бъдат обработени бързо се препоръчва исканията да включват следната информация:

- данъчният идентификационен номер (ДНИ) на длъжника или
- идентификационния номер на юридическо лице, ако длъжникът е предприятие,
- адреса на длъжника.

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за запор на банкови сметки

Компетентни да се произнасят по жалби са апелативните съдилища.

При все това, в съответствие с националното право, жалбата трябва да се подаде в съда, издал решението, което се обжалва.

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за запор на банкови сметки и други документи

- Съдилищата, и по-специално съдебните служители;
- Колегията на правните консултанти и съдебните изпълнители (OSAE), и по-специално съдебните изпълнители.

По правило съдебните изпълнители са компетентни за връчването на съответните заповеди.

Съгласно португалското процесуално право съдебните служители се ползват само в следните случаи:

- при принудително изпълнение, при което кредитор е държавата;
- при принудително изпълнение, при което прокуратурата представлява кредитора;
- когато в съдебния район, където изпълнителното производство е висящо, няма съдебен изпълнител, а определянето на друг съдебен изпълнител от друг район би довело до несъразмерни разходи. Ползването на съдебен служител се разпорежда от съдия по искане на кредитора;
- когато необходимите процесуални действия биха довели до несъразмерни пътни разноски, а в района, в който се приема, че се състоят тези процесуални действия, няма съдебен изпълнител. Ползването на съдебен служител се разпорежда от съдия по искане на съдебния изпълнител;
- при принудителни изпълнения на стойност до 10 000 евро, когато кредиторите са физически лица и молбата не произтича от търговска или производствена дейност, при условие че ползването на

съдебен служител бъде поискано в молбата за принудително изпълнение и бъдат платени дължимите съдебни разноски;

- при принудителни изпълнения на стойност до 30 000 евро, когато молбата е по повод на трудови правоотношения и вискателят поиска ползването на съдебен служител в молбата за принудително изпълнение и плати дължимите съдебни разноски.

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за заповор на банкови сметки

Колегията на правните консултанти и съдебните изпълнители (OSAE).

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган заповор

В португалското законодателство е установена презумпцията за равно участие на страните в кредита, т.е., доколкото не бъде доказано противното, всеки от вложителите притежава половината от средствата по сметката (членове 513 и 516 от Гражданския кодекс (Código Civil)). Следователно заповедта за заповор засяга дела на длъжника в общата сметка, доколкото се приема, че дяловете са равни (член 780, параграф 5 от Гражданския процесуален кодекс).

Тази презумпция може да бъде оборена чрез доказване на противното, т.е. следва да бъде доказано, че депозираниите в банковата сметка средства принадлежат само на един титуляр на сметката или на единия от титулярите, или че дяловете им са различни, или дори че средствата принадлежат на трето лице.

Ако се търси налагане на заповор само спрямо един от съпрузите, но бъде заповорена съвместна сметка с мотива, че длъжникът не разполага с достатъчно собствено имущество, съпругът на лицето, на което е наложен заповор, е длъжен да поиска разделяне на имуществото или да декларира, че както твърди и иска лицето, на което е наложен заповор, той приема дългът да бъде солидарен. Ако се търси налагане на заповор само на един от съпрузите върху сметка, на която той е единствен титуляр, същият може да поиска дългът да бъде обявен за общ и да бъде наложен заповор на съвместна сметка, ако такава съществува (член 740, параграф 1 и член 742, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Ако титулярят на банкова сметка е също така и длъжникът, но се предполага, че средствата по сметката принадлежат на трето лице, то последното може да подаде възражение срещу заповора (член 342, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). В случай че се предполага, че длъжникът е собственик на средства по сметка, титуляр на която е трето лице, той може да обжалва заповедта за заповор или да подаде възражение, като изтъкне факти или представи доказателства, които съдът не е взел под внимание и които могат да отпадат на основанията за заповедта за заповор (член 372, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). В първия случай опит за противопоставяне на заповора следва да направи третото лице, докато във втория случай ще се противопостави длъжникът.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от заповор

Съгласно член 391, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс разпоредбите относно изпълнителния заповор се прилагат съответно спрямо обезпечителния заповор.

В този смисъл принудителното изпълнение следва да се ограничава до имуществото, необходимо за изплащане на дължимото вземане, и до предвидените разноски по изпълнението (член 735, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс).

По смисъла на член 738 от Гражданския процесуален кодекс освободени от заповор са две трети (2/3) от нетните заплати, надниците, периодичните плащания под формата на пенсии или други социални обезщетения, застраховките, обезщетенията при злополука, пожизнените анюитети и плащанията от всякакво естество, осигуряващи издръжката на длъжника по принудителното изпълнение. За изчисляването на ликвидната част от тези плащания под внимание се вземат единствено задължителните по закон отчисления. Максималният размер на посочените неподлежащи на заповор суми се равнява на три национални минимални работни заплати към датата на заповора, а минималният размер (когато длъжникът по принудителното изпълнение няма други доходи) се равнява на една национална

минимална работна заплата.

По-специално при случаи на запориране на банкова сметка от запор е освободена общата сума, съответстваща на националната минимална работна заплата.

Вземайки предвид сумата, естеството на неизплатения дълг, нуждите на длъжника по принудителното изпълнение и на неговото домакинство, по искане на този длъжник съдията може по изключение, за срок, който счете за разумен, да намали подлежащата на запор част от доходите, включително да ги освободи от запор за срок, ненадвишаващ една година.

И накрая, следва да се отбележи, че не подлежи на запор банков депозит, който е резултат от погасяване на кредит, самият той неподлежащ на запор, съгласно член 739 от Гражданския процесуален кодекс.

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

Банките имат право на възнаграждения за извършените услуги единствено в случаите, когато кредиторът е търговско дружество, внесло предходната година пред съд, съдебно деловодство или гише най-малко 200 молби за налагане на обезпечителни мерки по смисъла на член 780, параграф 12 от Гражданския процесуален кодекс.

С Наредба (Portaria) № 202/2011 от 20 май 2011 г., в действащата към момента нейна редакция, се уреждат размерът, начините на плащане и събиране на вземанията, както и разпределението на сумите, съответстващи на тези възнаграждения.

Възнагражденията представляват процесуални разноски, за които изключително задължен е кредиторът. Те не включват хонорара и разноските на съдебния изпълнител, нито разходите по принудителното изпълнение и не може да бъдат предявявани като разходи на страните (член 1, алинея 2 от Наредба № 202/2011 от 20 май 2011 г.).

При налагане на запор върху наличностите по банкова сметка на името на длъжника по принудителното изпълнение се дължи една пета (1/5) от една тарифна единица (unidade de conta), което възлиза на 20,40 евро.

Когато налагането на запор е невъзможно (поради неналичие на банкова сметка или липса на наличности на името на длъжника по принудителното изпълнение), се дължи една десета (1/10) от една тарифна единица, което възлиза на 10,20 евро.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за запор

В Португалия предоставянето на информация за банкови сметки се извършва от банките при условията и срещу таксите, посочени в член 50, параграф 1, буква и).

За обработката или изпълнението на заповед за запор се събират следните такси:

- 25,00 евро, ако длъжникът е с местожителство в държавата членка на произход;
- 51,00 евро, ако длъжникът е с местожителство в държава членка, различна от държавата членка на произход.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Не е приложимо.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да

предоставят средство за правна защита

Обжалване на заповед за запор по член 33, параграф 1:

- съдът, компетентен да разглежда и взема решение по жалби, е първоинстанционният съд, който е издал заповедта за запор.

Обжалване на изпълнението на заповед за запор по член 34:

- централните граждански отделения по дела на стойност над 50 000 евро*
- местните граждански отделения или, ако съществуват, отделения с обща компетентност в областта на принудителното изпълнение при дела на стойност 50 000 евро или по-малко.

* Тази сума включва главницата и лихвите/неустойките, изчислени до датата на връчване на заповедта за запор.

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Компетентни за приемането на жалбата съдилища са същите, които са постановили обжалваната заповед (член 637, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). След приемане жалбите се изпращат за разглеждане в Апелативния съд (*Tribunal da Relação*).

Срокът за подаване на жалбата е 15 дена от датата на съобщаване на заповедта (член 638, параграф 1 и член 363, параграф 1от Гражданския процесуален кодекс).

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

Първо, член 5 от Регламента за процесуалните разходи (РПР), одобрен със Законодателен декрет № 34/2008 от 26 февруари 2008 г., гласи, че съдебните такси трябва да бъдат изразени в разчетни единици, които понастоящем съответстват на 102 EUR. Размерът на съдебната такса се определя в зависимост от материалния интерес или сложността на делото.

В съответствие с член 7, параграфи 1, 4 и 7 от РПР и таблица II от него, в контекста на заповедите за запор на посочените по-долу стойности се дължат следните съдебни такси:

- до 300 000 EUR: 306 EUR (3 разчетни единици);
- 300 000,01 EUR или повече: 816 EUR (8 разчетни единици);

За особено сложни заповеди за запор съдебната такса е между 9 разчетни единици (918 EUR) и 20 разчетни единици (2 040 EUR). В това отношение в член 530, параграф 7 от РПР случаите и процедурите се считат за особено сложни, когато:

а) съдържат особено дълги становища или искове;

б) се отнасят до високоспециализирани правни въпроси или много специфични технически въпроси или изискват комбиниран анализ на правни въпроси от много различни сфери; или

в) включват изслушване на голям брой свидетели, анализ на сложна съвкупност от доказателства или различни времеемки стъпки за събиране на доказателства.

Горепосочените суми могат да бъдат увеличени, ако броят на подадените годишно случаи надвишава определен праг. Такъв ще бъде случаят с търговско дружество, което през предходната година е подало 200 или повече предварителни заповеди, искове, процедури или принудителни мерки в съда, съдебния регистър или съдебната служба (член 13, параграф 3 от РПР). В този случай таксата подлежи на допълнително плащане от 3,5 разчетни единици (357 EUR), 9 разчетни единици (918 EUR) и между 10 (1 020 EUR) и 22 разчетни единици (2 244 EUR).

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

Не е приложимо.

■ Последна актуализация: 04/12/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.